

גל-עד לבת ישראל במשרד הפיתוח: אין קיבלה ידידת התנ"ל את תפקיד

ה יום אני רוצה לספר לכם סיפור הצלחה: איך שאשה קטנה וסימפאטית, שהיתה בסך הכל ידידתו של מנכ"ל משרד הפיתוח, הפכה לבעלת-הכוח במשרד זה: כוח שדי בו, לפחות, כדי להכניס אנדרלמוסיה מריבות ואינטריגות גבית-ידיד ה' שקט, שברחוב קרן היסוד בירושלים, מול העיר העתיקה.

יהודית בן-ישראל אינה אישיות מסעי ה' מטיבעה: האשה בתחילת שנות השלושים של חייה, היתה נשואה, כ-12 שנים, לאחד מעובדי קול-ישראל.

רומאן זה נסתיים לפני שנה. היא התגרשה מבעלה, לקחה את שני ילדיה והפכה, לראשונה בחייה, לעצמאית.

עצמאית — אך לא בודדה. כי יהודית, ילידת ארגנטינה שניקלטה יפה בארץ, רכשה מכרים וידידים רבים, בירושלים. מהם חשובים.

אחד החשובים ביותר היה ישראל גל-עד.

★ ★ ★

עניין פרטי

ל דעך, המכהן כמנהל-יכלי של משרד-הפיתוח, הוא אחד הפקידים הכירים המוכשרים ביותר — והפרובלמטיים ביותר — של מדינת ישראל.

לא בשל עצם הקאריירה הציבורית של הביצועיסט הנימרץ (47) שהחל דרכו ב'1949. כבר אז הצטיין גל-עד מאד, כמפקח מיסים ראשי באזור חיפה, וב-1956 הגיע אף לתפקיד מפקח ראשי על מס-ההכנסה.

משם היתה הדרך למשרה רמה באמת — קצרה: ב-1959 נתמנה למינה לממונה על הכנסות-המדינה.

ישראל גל-עד היה ידוע כאדם השומר את חיו הפרטיים לעצמו. מסתבר שעשיר, כאשר הוא עסוק במשרתו החשובה, נאלץ להביא את ענייניו הפרטיים למשרה, ובאמת — מה יכול להיות יותר פרטי, אצל אדם ציבורי, מיידידת יפה ואמינית? אך כשהמדובר בידידה, ולא ביידיד?

★ ★ ★

דבר משעשע

ה כל החל כאשר ישראל גל-עד נתמנה למנכ"ל משרד-הפיתוח.

כניסתו למשרה החשובה היתה מלווה הצהרות יפות מאוד, דוקא. גל-עד הכריז: "יש הכרח להגיע להפרדה בין התפקיד ה' ממלכתי והתפקיד העיסוקי", ואף הוסיף, בהזדמנות אחרת: "יש לשנות את השיטה ה' נוכחית, לפיה ממנים לתפקידים שונים אני שים שזה עתה ניכנסו לתפקידים והחסרים את הידע הדרוש".

וכדי להמחיש את הקו הזה, מינה מייד לתפקיד מזכירתו האישית — את ידידתו משכבר הימים, יהודית בן-ישראל.

המנכ"ל עשה זאת בצורה דיסקרטית מאוד: יום אחד התפנתה, לגמרי במיקרה, משרתה של אחת הפקידות המישניות — שיצאה לחופשת-לידה.

גל-עד הרים שופרת והזעיק את יהודית בן-ישראל, שעבדה אז עוד כפקידתו של פינחס רבינוביץ, עורך-הדין הירושלמי הידוע. משהופיעה יהודית במשרד-הפיתוח, היא לא עבדה סתם כך, כפקידה פשוטה. שולחנה הוצב — להתמרמרותם הרבה של יתר ה' עובדים, הקנאיים — בחדר המפריד בין לישכתו של המנכ"ל גל-עד לבין חדרו של המינהל למנכ"ל, אלוף-מינהל אהרון נח' שון, אותו הביא גל-עד, קודם לכן, מן ה' צבא למשרד-הפיתוח.

הדבר המשעשע עוד יותר מעצם בואה של הידידה למשרת-קבע במשרד הבוס היה ה' אופן בו נתקבלה: משהוהחור ליהודית ש' אין אפשרות להיכנס למשרד-הפיתוח אלא באמצעות לישכת-העבודה, לא היססה: היא

נרשמה כמובטלת בלישכת העבודה הירור שלמית.

★ ★ ★

הצהרה תמימה

ל המונקיי-כיונס הזה לא מצא חן בעיני המינהל למנהל-הכללי.

אלוף-מינהל נחשון זעם לא רק על ה' ריגונים המהלכים במשרד אלא גם על ה' עובדה שבתיאוריה הובאה יהודית כדי לשמש לו עצמו מזכירה.

הוא התעלם מרצונו של גל-עד, סירב ב' פשטות לקבל את יהודית. כן דרש, בהתאם למקובל, שהמזכירה שתמונה לו תיבחר במיכרו-פנימי — מבין עובדי המשרד.

לו נהגו כך, בתחילה, היתה יורדת יהודית מן הפרק: על המועמדות להיות עובדת-קבע, ויהודית היא עדיין עובדת ארעית — על אף הכוח המרוכז בידיה.

וכך אירע שאחת העובדות הוותיקות

זאת
רחל
המרחלת

במשרד-הפיתוח, שרה פלורנטינו, זכתה ב' מיכרו ונתמנתה למזכירתו של המינהל למנהל.

קדמה לפרשה זו הצהרתה התמימה של יהודית עצמה, ידע לספר לי מישהו במשרד-הפיתוח. כשרק באה מלישכת-העבודה, הס' תובנה ואמרה לכולם, שגל-עד הביטיח לי להיות מזכירתו. ברור שזה עורר סקאנדאל — וכך ניסה גל-עד לכבות את השריפה והכניס אותה לבוך חדש עם מינוייה כמו-כירת המינהל למנהל".

★ ★ ★

פקידה ארעית

כך הגיעה מזחמת-הגריזה ב' משרד-הפיתוח בירושלים לשלב חדש: למאבק על מיקום שולחנה של יהודית.

נחשון התנגד בחריפות ששולחנה יוצב בחדר-הקישור, בינו לבין הבוס. גל-עד לא חלם לחתור על קירבתה של ידידתו האישית. התוצאה: גל-עד ניצח. שרה פלורנטינו, ה'

מזכירה של המינהל, נאלצה להסתפק בחדר המרוחק מן הבוס. יהודית בן-ישראל, פקידה ארעית בלבד, כתבנית פשוטה במשרד ותו לא, קיבלה שולחן ליד המנכ"ל.

עתה פרצו המריבות ברצינות. כיום, סתם דו"ח שיגרתו או מיכתב רגיל יכולים לשמש נושא לתככים — או להתנגדות מצד ה' עובדים הוותיקים.

בייחוד לאור העובדה שכבר הושמעו דבי רים חריפים מאוד, בעת ויכוחים סוערים בין המנכ"ל למינהל-למנכ"ל. וכשהחתולים רבים — העכברים הקטנים עורכים חגיגה.

★ ★ ★

הופעה מרשימה

ה עניין היה יותר משעשע לולא היה גל-עד עצמו מתנגד עקרוני של שיטת הכנסת-הידידים למשרד ממשלתי: הוא אף התפטר פעם, ממשרה קודמת, בגלל עקרון זה.

זה אירע זמן רב לאחר שגל-עד הפך לאחד מאנשי-אמונו של פינחס ספיר ב' אוצר, וכונה אפילו "אבא אכן שלנו" בפי חבריו. הופעתו הציבורית המרשימה של יליד לונדון זה, שסיים את חוק לימודיו באוניברסיטת לונדון ובבית-הספר למשפט של הווארד, היתה כה מרשימה, שתוך זמן קצר הפך גל-עד לשליחם המעופף של אנשי-האוצר.

כך הגיע למשלחת ישראל לשיחות השוק האירופי, לאירגון המכס הבינלאומי ואף למשלחת ישראל באו"ם, באיגוד המיסחר הבינלאומי. לבסוף מונה מינהל למנכ"ל משרד-המסחר-והתעשייה.

אלא שלפתע, אחרי שהפך לנווד בינלאומי קבוע, קוטעה קאריירה זו: גל-עד התפטר, בתחילת 1966, מתפקידו — בעצם היום בו מינה השר החדש, חיים צדוק, את ידידו האישי של גל-עד, איש האוצר דויד גולן, לתפקיד המנכ"ל. סיבת ההתפטרות: גל-עד היה סבור שתפקיד זה מגיע לו.

הנימוק הפורמאלי בפיו: "אין להביא אדם מבחוץ, איש אוצר או משהו כזה. שר חדש או ממונה חדש לא יכול להביא עימו לתפקידים מרכזיים מאני"ש".

כשנתיים לאחר מכן הביא המנכ"ל החדש של משרד-הפיתוח, שנקרא במיקרה ישראל גל-עד, את אחת מאני"ש, במלוא מובן המילה, לתפקיד בכיר למדי, רב-אחריות ללא כל צל של ספק.

וכששאלתי השבוע את המעוניינת, יהודית בן-ישראל, מה, בכל זאת, עמדתה לבני המינוי, ענתה: "אני עובדת מדינה ואסור לי לדבר על העניינים המתרחשים בתוך המשרד".

כנראה — משום שהם מתרחשים. כייחוד בחדר המנכ"ל, ובחדר הסמוך לו — בו יושבת אשה עליה יכול ישראל גל-עד לסמוך.

המזכירה

כיצד ולמה שבר ישראל גל-עד, מנכ"ל משרד-הפיתוח (למעלה), את כלל-הברזל שהוא עצמו קבע, לפיו אסור לאייש משרות בכירות על-סמך ידידות אישית בלבד